GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 110r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26285
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pcessor est sit sicut ministrator: Quis nam sit pcessor iste diu
genter animaduertat sapiens quisq. Pcessor quippe cuiu
bet nri opis. ipse est spe qui habitat in nobis. Nam bona queli
bet seu mala nobis agere cupientib ipse occulta inspiratione
cuncta disponens pcessor est omnib. Hic singlis quibq; mem
bris fidei administratione famulat. dū corporalis p hunc ex
cercitatio laudabilit ministerii pordinat. Qui dū bene ami
nistrationis suę fungit officio. accepta coram deo omis nia cop
bat acho. Iunc ipse mediator dī & hominis qui ñ ministrari
s; ministrare uenit quasi ministrator in medio nr in erit.
Vnde ptin art. Ego sum in medio uri sicut qui ministrat. In me
dio quippe animę nrę prius tunc minister dignabit esse.
quando mundani illa diuitiarū suauitas se cordib nris p
spe sei infundens gram. omnē simul hominis interioris reple
uerit substantiā. In cui medio dū delectabilit inhabitans.
locū sibi ministerii uendicat. uarias in ea uirtutū gemmas
pie administrando egregat. Vt aut seiam in quib; tantę ta
lisq; minister maiestatis habitare dignet. audiam qd contī
nuo subinfert. Vos eni estis qui pmansistis mecū in tēptationi
bus meis. Sunt ñ nulli qui pmo temptationis impulsu nequaq.
locū dantes diabolo fraudib tēptatoris forti aliquādiu resistunt
animo. s; mox ut grauior tēpestatis procella pulsauerit. statū
soliditatis suę mentis infirma repente deserunt. Hi ū quo ñ be
ne currunt in stadio. pmanere diu in tēptationib nequunt
cū dno. Et quia sunt pleriq; ñ solū illicita respuentes uerba ul
opa. uerū etiā omi cor suū seruantes custodia. hos nimirū ipse